

תת"ע 4505/05/17 - מדינת ישראל נגד יצחק עזרא

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4505-05-17 מדינת ישראל נ' יצחק
תיק חיצוני: 10210250196

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יצחק עזרא

החלטה

רקע והליכים:

לפניי בקשה להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו מאישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169 ב לתקנות התעבורה.

1. על פי העובדות ביום 2.5.17 בשעה 16:17 נהג הנאשם ברכב בכביש 71, שבדוגמה של אויר נשוף שנערכה לו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 390 מיקרוגרם, העולה על המידה הקבועה בחוק.

2. בפתח הדיון שהתקיים ביום 20.7.17 ציין ב"כ הנאשם דאז, כי בתיק קיימת הודאה עת הוגשה מצדם בקשה לבית המשפט העליון להעברת מקום הדיון מבית המשפט בנצרת לבית המשפט בירושלים, ובנסיבות אלו מסרבת המאשימה לקיים עמו מו"מ. במהלך אותו דיון אישר ב"כ המאשימה את דברי הסנגור וציין, "אחרי שהנאשם הודה אני יכול לתקן את כתב האישום". בהתאם לבקשת הצדדים נדחה הדיון לתשובה ליום 22.7.17.

3. ביום 17.10.17 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לדחיית מועד הדיון ובנימוקי הבקשה ציין, כי נקבעה לו פגישה ליום 10.12.17 במשרדי המאשימה בעניין תיק זה. בנסיבות אלו נעתר בית המשפט לבקשה ודחה את הדיון ליום 11.12.17.

4. ביום 11.12.17 טענו הצדדים לעונש כשבמהלך טיעוניו ביקש הסנגור שהות כדי להמציא פסיקה התומכת בעמדתו כפי שהובאה בדיון.

5. בדיון מיום 28.12.17 התייבב ב"כ החדש של הנאשם, עו"ד עידן יעקב ממשרדו של עו"ד יוני שניאור וביקש לחזור בו מהודאה. ב"כ הנאשם הפנה לסעיף 153 לחסד"פ וכן לפסיקה תומכת על פיה על בית המשפט לבחון את השלב בו נמצא ההליך ואת סיבת החזרה. ביחס לשלב בו מצוי ההליך ציין כי טרם ניתן גזר דין, ובאשר לסיבת החזרה, ציין כי ההודאה נעשתה במסגרת בקשה אותה הגיש בא כוחו דאז, להעברת מקום הדיון אך לא במסגרת ההליך עצמו. הסנגור אף הוסיף כי המינוח "הנאשם מתכוון להודות בתיק" במסגרת הבקשה להעברת מקום דיון, אינה הודאה פורמלית שנעשתה מטעם הנאשם והוא אף לא הבין את המשמעות של הודאה זו. ב"כ המאשימה ציין במהלך אותו דיון, כי בטרם ימסור את עמדתו ולצורך גיבוש עמדה סופית, מוצע לסנגור החדש לבחון את חומר הראיות וככל וקיימים בו כשלים לבוא עמם בדברים והמאשימה תשקול את עמדתה.

6. בדיון מיום 15.2.18 שב הסנגור על בקשתו והוסיף, כי בתיק לא קיימת הכרעת דין ובהתאם למכלול הטיעונים שהועלו על ידו יש להיעתר לבקשה.

7. ביום 25.2.18 הגישה המאשימה את תגובתה בכתב, ובה ציינה כי היא מתנגדת לבקשה. על פיה הנאשם היה מיוצג על ידי סנגור שהגיש בקשה שהתקבלה בבית המשפט העליון להעברת מקום הדיון לבית המשפט בירושלים, זאת בין היתר משום הצהרתו, כי הנאשם יטול אחריות על העבירה המיוחסת לו. עוד הוסיפה, כי במסגרת ההליך החלו להישמע טיעונים לעונש והסנגור אף החל להשמיע את טיעוניו באשר להצדקות הקיימות בתיק לסטייה מעונש המינימום הקבוע לצד העבירה בה הודה. באשר לטענה בדבר העדרה של הודאה צוין, כי מדובר בפגם טכני שכן בדיון מיום 20.7.17 ציין הסנגור במפורש כי בתיק קיימת הודאה מטעם הנאשם. בנסיבות אלו ביקשה המאשימה לראות בפגם הקיים פגם פורמאלי בלבד שאינו יורד לשורשו של עניין, ולדחות את הבקשה.

דין:

8. סעיף 153 לחסד"פ מאפשר לבית המשפט להתיר לנאשם שהודה לחזור בו מהודייתו. עם זאת נקבע כי היתר כזה יינתן במשורה ומנימוקים מיוחדים. כאן המקום להדגיש, כי אף טענות המופנות כנגד הייעוץ המשפטי שניתן לנאשם עשויות להוות נימוקים מיוחדים המצדיקים מתן היתר לחזר מהודיה. יש להביא בחשבון גם את המועד בו מוגשת הבקשה ובענייננו בשלב הטעון לעונש כאמור. עמדת, כי בנסיבות מקרה זה וכפי שיפורט להלן, ישנו מקום להתיר לנאשם לחזור בו מהודיה.

9. אציין בתחילה, כי לתוצאה זו הייתי מגיע אף בקיומה של הכרעת דין, אך בהעדרה, כפי שיפורט להלן מתחזקת עמדה זו ביתר שאת. אכן הנאשם באמצעות ב"כ דאז הגיש בקשה שהתקבלה להעברת מקום הדיון לירושלים, ובו צוין כי הנאשם נוטל אחריות על העבירה המיוחסת לו. עמדת כי אין בכך כדי למנוע מההגנה את האפשרות במקרים המתאימים לנסות ולמצות מו"מ עם המאשימה, על אף ההצהרה, זאת במובחן מרצונו של נאשם לנהל הליך או להביא לשמיעת ראיות בתיק. יחד עם זאת, השתלשלות העניינים בתיק זה מלמדת כי ספק אם בעת הגשת הבקשה להעברת מקום דיון, נלקחו בחשבון השלכות ההודיה ותוצאותיה, ובענייננו ובעיקר הגבלת יכולתה של ההגנה לנהל את ההליך כנדרש ובין היתר לנהל

מו"מ עם המאשימה. הדבר מקבל משנה תוקף שעה שניסיון מצדה לבוא בדברים עם המאשימה נעשה רק ביום הדיון עצמו ולאחר מתן ההחלטה בבית המשפט העליון. בנסיבות שתוארו ספק בעיניי אם השלכות ההודיה ותוצאותיה הובנו כהלכה על ידה והוסברו כנדרש לנאשם. ויודגש, שיקולים באשר לאופן ניהול ההליך רלבנטיים במיוחד בעבירה נשוא כתב האישום. (בעניין זה אפנה לטיעוני הסנגור עצמו בתחילת הדיון מיום 20.7.17 וכן לטיעוניו מיום 11.12.17 ובעיקר שורות 24-25 המאששים מסקנה זו).

10. שנית, הנאשם ובא כוחו נכחו באולם בית המשפט במהלך כל הדיונים, אולם הפרוטוקול נעדר הכרעת הדין על אף הצהרת בא כוחו. בעיניי, אין המדובר בפגם טכני כמאמר המאשימה, ובנסיבות בהן לא הוסברה לנאשם ע"י הסנגור או בית המשפט משמעות ההודיה או תוצאותיה, לא ניתן לראות בהודיה שנמסרה ע"י בא כוחו של הנאשם, כממלאת אחר רכיב הכרעת הדין כנדרש.

11. שלישית, ההליך מצוי בפרשת העונש, כך שגם בהיבט זה מצויים אנו בשלב יחסית מוקדם בו ניתן להורות על חזרה מהודיה. אוסיף, כי גם אם ההיתר לאפשר לנאשם כעת לחזור בו מהודיה יגרום להתמשכות ההליך, יש להעדיף אפשרות זו בהיותה נוגעת בזכות להליך הוגן ומתן אפשרות לנאשם לנהל את ההליך באופן מלא ומיטבי, כך שזכויותיו נשמרות במלואן, לרבות עיון בחומר חקירה וקבלת ייעוץ מקצועי בדבר האפשרויות הקיימות בעניינו, על אף הצהרתו בפני בית המשפט העליון בדבר נטילת אחריות.

12. לאור כל האמור אני קובע דין ליום 24.5.18 שעה 09:00. עד למועד זה תעיין ההגנה בחומר הראיות ותצלמו. מענה לאישום יינתן במועד זה.

העתק ההחלטה תישלח לצדדים.

ניתנה היום, י"ח ניסן תשע"ח, 03 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.